

- tuelt vil finde Sted for de enkelte Ejendomme, maa foregaa meget langsomt.
4. At fastsætte en Maksimalgrænse for Beskatning af fast Ejendom ikke alene til Amtskommuner, men ogsaa til Sognekommuner.
  5. At foretage en Ændring med Hensyn til Fordelingen af det Amtsfondsbidrag, der paalignes i Henhold til Landkommunallovens § 50, saaledes, at der lignedes mindre paa fast Ejendom og mere efter Folketal og frit Skøn.
  6. At hindre, at de af Over-Skyldraadet paa dettes Initiativ foretagne Forhøjelser af Ejendomsskylds- og Jordvurderingen skattemæssigt gives tilbagevirkende Kraft.

Da Mindretallet imidlertid ikke har kunnet vinde fornøden Tilslutning i Udvalget til disse foreløbige Ændringsforslag, har Mindretallet undladt at fremsætte dem til Afstemning i Tinget. Men selv om Mindretallet erkender, at der paa nogle Punkter er taget Hensyn til dets Ønsker, og de af Flertallet foreslaaede Ændringer gennemgaaende betyder en væsentlig Forbedring af det forelagte Lovforslag, er Mindretallet dog ikke i Stand til at tiltræde disse Ændringsforslag, fordi de indeholder Tilslutning til et nyt Princip i den kommunale Beskatning, som Mindretallet ikke kan tiltræde.

Mindretallet har ønsket at opnaa en Beskatning, der i Praksis vilde skabe lige Skat paa lige Jord, og fastholder, at dette kan naas ved en Beskatning med ens Promille for Jord og Bygninger og ved at give et større bygningsfrit Fradrag end det nuværende. Dette fremgaa af de Beregninger, der er foretaget paa Foranledning af det i Fjor nedsatte Udvalg, og Mindretallet maa i høj Grad beklage, at Flertallet har modsat sig, at disse Beregninger optages i Betænkningen.

Da Flertallets Ændringsforslag imidlertid gaar ud paa *baade* at give de større bygningsfrie Fradrag og endvidere kun at beskattede den skattepligtige Del af Bygningen med $\frac{3}{4}$ promille, naar Jordværdien beskattes med 1 pro mille, vil dette aabne Adgang

til en forøget Beskatning af Jorden, hvilket Mindretallet finder uretfærdigt selv i det begrænsede Omfang, der her er stillet Forslag om. Og da Mindretallet ved, at der fra visse Sider næres Ønske om ad denne Vej at naa til en fuldstændig Frigtelse for Skat paa Bygninger, saaledes at al Skat paa fast Ejendom bæres af Jorden, er der saa meget mere Grund til at nære Betænelighed ved at tiltræde dette nye Skattesystem, der gennemført i sin fulde Udstrækning betyder en Tilbagevenden til de gamle Hartkornsskatter og dermed en Forøgelse af Skatten paa Landbruget, særlig i blandede Kommuner.

Mindretallet kan derfor ikke tiltræde Flertallets Ændringsforslag, der muliggør en ubegrænset Beskatning af fast Ejendom i Sognekommuner og samtidig i højere Grad, end Mindretallet finder det forsvarligt, frigør Bygninger for Skat paa Bekostning af mere Skat paa Jorden.

Med Hensyn til de under Nr. 14—18 af Flertallet stillede Ændringsforslag vedrørende Grundstigningsskylden erkender Mindretallet, at disse betyder en væsentlig Forbedring. Naar Mindretallet desuagtet ikke har kunnet tiltræde disse, er det, fordi det Grundlag, der bygges paa, nemlig Grundvurderingerne, endnu er saa ufuldkomment og mangelfuldt, at det kan være betænkeligt nok at bygge en *almindelig* Beskatning herpaa, og værre bliver det, naar der, som her, er Tale om en *ekstraordinær* Beskatning.

Mindretallet maa derfor mene, at saa længe der kan vises Eksempel som de fra Vurderingerne i Odense kendte, hvor det lokale Skyldraad og Over-Skyldraadet har saa divergerende Meninger om Jordens Værdi, som Tilfældet har været, er Tiden ikke inde til at gennemføre en Grundstigningsskyld. Naar hertil endvidere kommer, at de Grunde, der særlig vil komme i Betragtning, ofte vil være vurderet ud fra forskellige Principper, oprindeligt som Landbrugsjord, dernæst til Gartnerbrug og sidst som Byggegrund, saa maa der nødvendigvis ogsaa skabes Sikkerhed for, at der ikke skal betales